

følge med Udviklingen. Den Udvikling, der foregaar nu og vil komme til at foregaa i den nærmeste Fremtid, vil stille Krav om ret store Midler. Jeg kan saaledes oplyse, at man i en eneste By her i Landet i Aar bygger nye Fartøjer til et Beløb af 600 000—800 000 Kr., og det vil da let forstaas, at naar man her stiller 400 000 Kr. til Raadighed til Udlaan, hvoraf Laaneforeningerne jo ogsaa skal have noget, vil dette Beløb ikke kunne strække til til de Begæringer, der foreligger. Forholdet er da ogsaa det, at saa snart Lovforslaget er vedtaget og det nye Finansaar indtræder, er der allerede forud lagt Beslag paa hele Laanebeløbet til Udlaan til Fartøjer, der er under Bygning, og de Begæringer om Laan, der kommer senere paa Aaret, maa altsaa afslaa. Ganske vist skal jeg indrømme, at der maaske nok maa være en Begrænsning, men det forekommer mig, at vil man styrke Udviklingen i dette efter min Mening i Øjeblikket udmærket gode Erhverv, da maa man ogsaa, saa vidt det er gørligt, stille Midler til Raadighed. Fiskerne har ikke kritiseret eller gjort Indvending imod, at man fra Statens Side tager saa forsigtigt paa Sagen, som man særlig i den sidste Tid har gjort, idet man søger at sikre sig, at det, der udlaanes, udlaanes mod sikkert Pant; man har heller ikke rejst Indvending imod — og jeg tror heller ikke, man vil rejse Indvending imod —, at Renten forhøjes saaledes, at Staten i hvert Tilfælde ikke lider noget væsentligt Tab paa Laanene, men det er jo bekendt, at det ikke mindst i den senere Tid har været vanskeligt at skaffe Kapital. Det er ogsaa ret vanskeligt for Fiskerne at skaffe Kapital, og det forekommer mig, at man opnaar to udmærkede Ting ved at stille Midler til Raadighed. Først og fremmest opnaar man at anspore Fiskerne til Sparsommelighed, at anspore de unge Mennesker til at søge at samle sig saa megen Kapital selv, at de er i Stand til ved Hjælp af de Laan, de her kan faa, at erhverve sig Fartøjer. Men man opnaar en Ting til, og det er ikke noget uvæsentligt, nemlig at man bidrager til at skabe en saa god og sødygtig Fiskerflaade som muligt til Styrkelse af Landets økonomiske Stilling. Det forekommer mig derfor, at man maa tage hele dette Spørgsmaal op til alvorlig Overvejelse. Jeg haaber, at den højtærede Minister vil se velvilligt paa det, og med Fortiden i mente haaber jeg ogsaa, at de forskellige Partier vil gøre det.

Til Lovforslaget, som det foreligger, har jeg i Grunden ikke noget at bemærke. Mit Parti er villigt til at medvirke til, at

Loven gennemføres hurtigt; vi ser med Glæde, at man fra Statens Side søger at komme et Erhverv som dette til Hjælp, at yde dets Udøvere en Hjælp til Selvhjælp, idet vi har den Opfattelse, at det er en god Maade at anvende Pengene paa. Man vil spørge: Har da Staten ikke haft noget Tab paa disse Laan? og dertil vil jeg svare, at Staten har selvfølgelig lidt nogle Tab, men i Forhold til hele Beløbet er det ganske minimale Tab; Staten har ikke lidt noget Tab paa Laaneforeningerne, der jo arbejder under gensidig Forpligtelse overfor Staten, men der har været nogle ganske smaa Tab paa de direkte Udlaan. Men det vil jo sikkert være vanskeligt helt at undgaa disse Tab, og det vilde efter min Mening være i høj Grad uklogt, om man paa Grund af saadanne smaa Tab vilde tage unødvendig forsigtigt paa Loven eller gaa til det uhørte Skridt ikke at stille Midler til Raadighed.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme i det høje Ting.

Albert Jensen: Det foreliggende Lovforslag er jo en gammel Kending her i Tinget, og jeg skal derfor nøjes med paa mit Partis Vegne at anbefale det til hurtig og velvillig Behandling.

Frokjær: Som der blev sagt, gaar dette Forslag ud paa en Forlængelse af den gamle Lov, og jeg kan ogsaa paa mit Partis Vegne anbefale det til Vedtagelse, ligesom det er blevet vedtaget uændret i Folketinget. Den ærede Ordfører for Venstre henstillede til den højtærede Landbrugsminister, om der ikke kunde være Tale om at forhøje Summen, og det kunde maaske være rigtig nok, hvis man var sikker paa, at der ikke blev Tab. Nu sagde den ærede Ordfører for Venstre, at der bliver laant ud mod sikkert Pant, og saa skulde man jo tro, at der ikke kunde komme Tab, men lidt efter tilføjede det ærede Medlem dog, at Staten har haft Tab. Jeg ved ikke, hvor stort det Tab er, maaske den højtærede Landbrugsminister kunde fortælle os det. Den ærede Ordfører for Venstre sagde, at det var ikke paa Laaneforeningerne, der var kommet Tab, men kun paa Laan til Fiskerne, og det kunde jo have nogen Betydning for vor Stilling til Spørgsmaalet om muligvis i Fremtiden at forhøje Laanesummen, hvis der var store Tab paa disse Udlaan. Jeg skal anbefale Forslaget til velvillig Behandling.